

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VII. Prima ratio, quæ probat Filium Dei incarnandum fuisse, quamvis
Adam non peccâsset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

efficacissimæ, quibus induci poterat, ut fieres homo, si non peccasset Adam! illarum hic addu-

cam aliquas non minus validas quàm luculentas, de quibus non liceat dubitare.

ARGUMENTUM.

Prima ratio, quæ probat Filium DEI incarnandum fuisse, quamvis Adam non peccasset.

ARTICULUS VII.

Perfectio operum Dei requirebat mysterium Incarnationis, quamvis Adam non peccasset.

Quid putas vidisse Deum, quando æternum formavit decretum producendi magnum hoc universum? Et in quid, dum tempore creationis exquisitum hoc exequatur opus, suos intendebat & defigebat oculos?

Si vidisses omnipotentem Creatorem mundi, quando suum in abyssum nihili immisit brachium, ad extrahendum inde magnum hunc mundum, & dixisses: Domine, quid facies? respondisset is tibi: Creabo cælum & terram. Sed cælum an erit pro seipso? Non, volo ut magnificum sit theatrum, ubi exponam meæ magnificentiam gloriæ, fulgentibus instructum faculis, ut totum meum illustrent opus. Et hæc terræ an facta erit pro seipsa? Non destino ipsam ad germinandum plantas & herbas, flores & fructus in abundantia. Sed hæc plantæ, hæcque herbæ, quibus tota insteretur terra, an erunt pro seipsis? Non, volo ut serviant ceu nutrimentum maximæ animantium, quæ producam, multitu-

dini. Sed hæc animantia an erunt pro seipsis? Non, decerno illa omnia pro obsequio hominis, quem faciam ad imaginem meam, quemque stabiliam velut illorum Principem & Monarcham, ut dominetur cunctis manuum mearum operibus. Sed tandem hic homo an erit pro seipso? Non, velut omnes homines pro meo sint Filio, quem produco ab æterno à meipso ex propriâ mea substantia, quemque producam extra meipsum in medio temporum, velut coronam & gloriam omnium meorum operum. Faciam ipsum esse hominem, caput & supremum Monarcham omnium hominum; ut ipse sacrum sit vinculum, quod æternam inter Creatorem & creaturas constituat unionem: nam omnia erunt illius, & ipse totus est meus, ipse claudet circulum, qui denuò conjungit finem cum principio, & & per ipsum ero solus finis, sicut solum omnium Creaturarum sum principium. Ecce ad amussim doctrinam magni Apostoli:

Omnia

Totum Unicum est factum pro Jesu Christo.

1. Cor. 3. v. 23. *Omnia enim vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem DEI.*

O divina Sapientia quæ omnia in tam specioso disponis ordine, quàm admirabilis est œconomia tua! Sed, Domine, an Filius hic unigenitus, futurus hic Deus-Homo, admirabile hoc potentia tuæ opus, quod constituere debet vinculum Creatorem inter & creaturas sit ille, ex cuius amore feceris totum hoc Univerſum? Absque dubio; nemo enim alius, quàm ille merebatur, ut tam pulchrum extruerem palatium. Ipse ergò est, Domine, in quem primò defixisti oculos, quando formasti decretum communicandi te extra teipsum? Absque dubio: sicut enim ipse est primus, cui communico meum esse & propriam meam essentiam in æternitate, ita primus quoque est, cui esse communicare volui, quod trahere volebam ex nihilo per creationem. Aspexi ipsum velut finem totius mei operis, cùm creatura sit omnium nobilissima. Jam finis primum est in intentione, quamvis primum

DEus creando mundum non sit in executione. primò intendit JESUM Christum, ex amore ipsius omnes homines, & hominum amore animantia.

Ecce tibi admirabile divinæ Sapientia consilium in producendo homine; dicit: Faciamus hominem ad imaginem nostram: Jam imago Dei est unigenitus Filius Dei; homo igitur eo nomine factus est, ut sit pro-

prius Filius Dei; cùmque Deus propriis suis manibus depseret, maceraret & subigeret terram hanc, è qua formavit corpus Adæ, meditabatur formationem JESU Christi Hominis Dei, & Filii sui unigeniti. Ecce tibi omnium primum & supremum Monarcham hominum: hic Princeps opus habebat subditis & famulis; ut ergò ipsi servirent, omnes alios formavit & creavit homines: His hominibus, ad conservandum illos & prospiciendum omnibus ipsorum necessitatibus, opus erat animantibus; omnia ergò animantia terræ, omnes volucres cœli, omnes pisces maris creavit pro illis. Sed hæc animantia ad suæ conservationem vitæ indigebant herbis & fructibus; omnis ergò generis alimentis abundanter instruxit illa. Et denique ad producendam hanc herbarum & fructuum abundantiam opus erat terrâ fœcundâ, quæ non cessaret illas, & illos germinare è sinu suo: idè ergò creavit terram rudiorum quidem, sed omnibus elementis ditiozem.

Id quod erat ultimum in intentione ipsius, erat primum in executione: incepit ipse à terra creaturâ minus nobili, posthæc à plantis, exin ab animantibus, ab his transgressus ad homines; & tandem omnia sua coronavit opera, opere omnium nobilissi-

U 2

mo:

Jesus Christus
natus est in
medio tem-
porum, velut
Monarcha in
medio sua-
rum ditio-
num.

mo, producens Filium suum uni-
genitum in corpore humano;
nasci ipsum fecit in medio tem-
porum, velut Monarcham in
medio omnium suarum ditio-
num, ut omnia sæcula tum præ-
cedentia, tum subsequencia ip-
sum, sese referrent ad ipsum, ve-
lut ad centrum rerum omnium.

Quis ergo arguere vellet pul-
cherrimam hanc Dei dispositio-
nem, nobisque dicere: Non,
DEUS Creator non cogitavit de
Deo-Homine, nec mens illi un-
quam fuit efficiendi illum caput
& coronam omnium operum
manuum suarum, nec efforman-
di totum hoc ingens universum
pro ipso; non nisi per accidens
fuit, præviso nempe Adæ pecca-
to, quod decreverit Filium suum
unigenitum fieri hominem; nun-
quam autem exquisitissimum
hoc potentia suæ produxisset
opus, nisi omnium monstrorum
maximè abominandum produ-
xisset Adam, scilicet peccatum.
Hæc sola propositio nonnè à sa-
no sensu tam procul abesse vi-
detur, ut quicumque vel parùm
habuerit falis, ipsam arguere de-
beat falsitatis.

Verùm si requiras adhuc ma-
jorem confirmationem tam evi-
dentium, manifestarumque ve-
ritatum, consule Galatinum, qui
versatissimus videtur in arcanis-
simis Judæorum traditionibus,
quas inter se conservabant; plu-

rimas enim habebant traditiones
nec omnes eorum cognitiones
consignatae erant litteris. Illi,
quos nuncupabant Doctores
suos, tenebant, quod Deus dede-
rit duas leges Moysi in monte
Sinai: Unam, quam ipse scripsit
ex mandato Dei, quamque com-
municavit universo populo, hoc
est, Decalogum; alteram, quam
non scripsit, quamque non om-
nibus indiscriminatim manifesta-
vit; sed solum nonnullis senio-
ribus & sapientioribus, quales
erant septuaginta illi seniores, de
quibus fit mentio in Exodo: Et
hi successivè per traditionem
consignarunt illam posteritati
sua. Hinc est, quod Moyses
mittat Filios ad interrogandum
Patres suos, ut addiscant ex ipsis,
quod non sciebant, nisi per tra-
ditionem, quodque scriptum
non inveniebant in libris suis:
Interroga patrem tuum, & annuntia-
bit tibi, majores tuos, & dicent tibi:

Arcana hæc scientia cognita non
erat vulgo, quod intelligendi il-
lam carerent capacitate.

In ultimo libro Esdræ (qui
quidem velut Canonicus non
acceptatur, nihilominus tamen
velut consentaneus veritati as-
servatur) verbis expressis inve-
nimus exaratum, quod Deus,
postquam rexelasset Moysi res
plures prodigiosissimas, præce-
perit ipsi illarum aliquas publi-
care, alias autem servare occul-
tas:

Dux leges
date Moysi,
una ut publi-
cetur, altera,
ut occulta
maneat.

Exod. 24.
v. 1.

Deutron. 31.
v. 7.

Esdrae 4. c. 14.
c. 5.

tas: Locutus sum Moysi, & narraui illi mirabilia multa, & praecepi ei dicens: Hac in palam facies verba, & hac abscondes. Creditur quidem, quod quidpiam ex occulta hac scientia exaratum reliquerit circa finem: sed ex malitia Rabinorum Scribarum & legis Doctorem, qui obscuritate volebant involvere clarissima de adventu Messiae testimonia, pleraque degenerarunt in magiam & stolidas imaginationes.

Galat. lib. 2.
de arcan.
Christ. Relig.
c. 2, 3, 4.

Sed Galatinus, qui solerter studuit separare verum à falso, affirmat nobis, unam è certissimis & praecipuis antiquorum Hebraeorum traditionibus fuisse,

quod Deus Creator tutum hoc Antiqua traditio Iudaeorum, quod mundus conditus sit pro Messia & Matre eius, uniuersum condiderit ex amore Messiae, & sanctae Matris eius. Quod evidenter ostendit, illos non credere, quod non nisi per accidens debeat venire in mundum; occasione nimirum peccati Adae; sed, quod, si in sua permansisset innocentia, Messias tamen venisset in terram, & factus fuisset homo, capturus mundi, velut propriae suae ditionis, possessionem, eo quod eo nomine & sui amore à supremo fuerit conditus Creatore. Primae huic rationi annectam sequentem, quae non minus arridebit.

ARGUMENTUM.

Secunda ratio, quae probat, Filium DEI incarnandum fuisse, quamvis Adam non peccasset.

ARTICULUS VIII.

Si Adam non peccasset, incarnatus fuisset Filius DEI, ut haberemus Deum visibilem.

NON vehementiori tenetur auiditate natura, quam cognoscendi Deum, à quo facta est: haec tam ingens est, ut nec unita siue spiritualis siue corporalis sit facultas in homine, quae non omni vi ac via contendat cognoscere Deum. Et quamvis ipsius rationis lumine nobis constet, Deum esse purum spiritum; nihilominus à nostris sensibus ipsum percipi volumus, nec plene delectamur Deo, qui non videtur. Quantas non exantlant difficultates Moyses, Patriar-

chae, Prophetae, & omnes Pontifices antiquae legis, ut continent populum in cultu Dei invisibilis? nullo non tempore se subdlexerunt & iverunt adoratam idola; siquidem, cum adhuc toti carnales essent, vivere non poterant, nisi haberent Deum, cui esset aliquod cum sensibus commercium.

Opus omnino illis erat re quadam sensibili, ut contenti essent: quamobrem concedebantur ipsis Sacrificia animalium in magno numero; sed hoc non sufficiebat;

U 3

bat;